

й устата да не врещи и я повлякоха към дълбокото на реката. Произнасяха някакво проклятие и я плискаха с шепи с вода...” (Славчева 2000: 62).

Проституцията е явление, коментирано къде открито, къде завоалирано. Осъждана и в същото време търсена от определени социални кръгове. Във всяко населено място леките жени успяват да си завоюват позиции. Място сред тях намират и цигански момичета. „Нашите роми (ромско-езични “хорохане” рома – б.а) са били много бедни през турско време. Бабите ни са се принуждавали дори да проституират – отивали са уж да измажат дуvara в някоя къща, а всъщност са проституирали. На шега често казват, че сред нас често има по-бели роми. Миллетът, или както ние им казваме „чаралето”, са били по-богати... Те са били ревностни мюсюлмани. Жените им не са проституирали, затова днес те имат по-чисти цигански черти от нас, макар да не казват, че са роми” (Колев, Крумова 2005: 72).

„Циганите в Котленско и Сливен са със значителна разлика от циганите в другите краища на България. Особено в Сливен предишната красота на циганите днес е почти заличена. Това се дължи главно на употребяваните циганки в имперската фабрика в Сливен, като работнички, дето винаги са били известни като жени със съвсем цинично понятие за девство и брак” (Табakov 1911: 396).

„За мъжете през зимата нямаше работа. Жените по две, по три тръгваха по просия. Ние оставахме с децата и чакахме заедно. И когато се върнат жените, защото понякога не можеха да се върнат за един ден, ни замесваха чорек... Понякога по-младите и хубави жени се връщаха с бял хляб, сирене, краве масло или цяла торба чисто брашно. Тогава ги биехме. То даром такива вкусни неща не се дават, а и имаше много красиви от нашите жени (“хорохане” рома от Североизточна България – б.а.). Понякога се раждаха руси бебета със сини очи” (м., р. 1923 г.) (Цит по Петров, Маринов 2004: 61).

„На тръгване на края на махалата (в Разград – б.а.) видяхме самотна палатка от бяло зебло, до която една жена переше дрехи. Бебето ѝ лежеше в провесената на дърветата люлка, а едно по-голямо дете с изумително бледа за циганче кожа играеше до катуна” (Макфий 2007: 124).

Проституцията е почти непозната сред загунджиите (Petulengro 1915-16: 20).

По време на Руско-турската война и в периода на Временното руско управление (1877-май 1879) по-големите български градове са залети от